

ΑΒΒΑΚΟΎΜ

1

2

3

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 1

Η ΟΡΑΣΗ, ΤΗΝ ΟΠΟΙΑ ΕΙΔΕ Ο ΑΒΒΑΚΟΥΜ, Ο ΠΡΟΦΗΤΗΣ.

² Μέχρι τότε, Κύριε, θα κράζω, και δεν θα εισακούς; Θα βοώ σε σένα: Αδικία! και δεν θα σώζεις;

³ Γιατί με κάνεις να βλέπω μπροστά μου ανομία, και να θωρώ ταλαιπωρία, και αρπαγή και αδικία; Και υπάρχουν εκείνοι που διεγείρουν έριδα και φιλονικία.

⁴ Γι' αυτό, ο νόμος είναι αργός, και δεν βγαίνει τέλεια κρίση· επειδή, ο ασεβής καταδυναστεύει τον δίκαιο, γι' αυτό βγαίνει διεστραμμένη κρίση.

⁵ Δέστε ανάμεσα στα έθνη, και κοιτάξτε με προσοχή, και θαυμάστε σε υπερβολικό βαθμό· επειδή, εγώ θα πράξω ένα έργο στις ημέρες σας, που δεν θα το πιστέψετε, αν κάποιος σας το διηγηθεί.

⁶ Επειδή, εγώ ξεσηκώνω τούς Χαλδαίους, το πικρό και ορμητικό έθνος, που θα περάσει το πλάτος τού τόπου, για να κληρονομήσει σπίτια όχι δικά του.

⁷ Είναι φοβεροί και τρομεροί· η κρίση τους και η εξουσία τους θα προέρχεται απ' αυτούς.

⁸ Και τα άλογά τους είναι ταχύτερα από παρδάλεις, και αγριότερα από λύκους τής εσπέρας· και οι καβαλάρηδές τους θα διαχυθούν, και οι καβαλάρηδές τους θάρθουν από μακριά· θα πετάξουν σαν αετός, που σπεύδει για βρώση,

⁹ όλοι θάρθουν για αρπαγή· η όψη των προσώπων τους είναι σαν τον ανατολικό άνεμο, και θα συγκεντρώσουν τούς αιχμαλώτους σαν άμμο.

¹⁰ Και θα περιπαίζουν τούς βασιλιάδες, και οι άρχοντες θα είναι σ' αυτούς παιχνίδι· θα κοροϊδεύουν κάθε οχύρωμα· επειδή, θα επισωρεύσουν χώμα, και θα το κυριεύσουν.

¹¹ Τότε, το πνεύμα του θα αλλιωθεί, και θα υπερβεί κάθε όριο, και θα ασεβεί, αποδίδοντας αυτή τη δύναμή του στον θεό του.

¹² Δεν είσαι εσύ από τον αιώνα, Κύριε Θεέ μου, ο Άγιός μου; Δεν θα πεθάνουμε. Εσύ, Κύριε, τους διέταξες για κρίση· κι εσύ, Ισχυρέ, τους έβαλες για τη διαπαιδαγώγησή μας.

¹³ Τα μάτια σου είναι καθαρότερα, από το να βλέπεις τα πονηρά, και δεν μπορείς να βλέπεις επάνω στην ανομία. Γιατί βλέπεις επάνω στους παράνομους, και σιωπάς, όταν ο ασεβής καταπίνει τον δικαιότερο απ' αυτόν;

¹⁴ Και κάνεις τους ανθρώπους σαν τα ψάρια τής θάλασσας, σαν τα ερπετά, που δεν έχουν άρχοντα επάνω τους;

¹⁵ Όλους τούς ανασύρουν με το αγγίστρι, τους τραβούν στο δίχτυ τους, και τους μαζεύουν στη σαγήνη τους· γι' αυτό, ευφραίνονται και χαίρονται.

¹⁶ Γι' αυτό, θυσιάζουν στο δίχτυ τους, και καίνε θυμίαμα στη σαγήνη τους· επειδή, μ' αυτά

η μερίδα τους είναι παχιά, και το φαγητό τους εκλεκτό.

¹⁷ Μήπως γι' αυτό θα αδειάζουν πάντοτε το δίκτυ τους; Και δεν θα λυτούνται φονεύοντας τα έθνη;

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

ΕΠΑΝΩ στη σκοπιά μου θα στηθώ, κι επάνω στον πύργο θα στηλωθώ, και θα περιμένω, με σκοπό να δω, τι θα μου μιλήσει, και τι θα απαντήσω σ' αυτόν που με ελέγχει.

² Και ο Κύριος μου απάντησε, και είπε: Γράψε την όραση, και έκθεσέ την επάνω σε πινακίδια, ώστε τρέχοντας κάποιος να τη διαβάσει.

³ Επειδή, η όραση μένει ακόμα για ορισμένον καιρό, αλλά στο τέλος θα μιλήσει, και δεν θα ψευστεί· αν και αργοπορεί, πρόσμεινέ την· επειδή, σίγουρα θάρθει, και δεν θα βραδύνει.

⁴ Δες, η ψυχή του υπερηφανεύθηκε, δεν είναι ευθεία μέσα του· ο δίκαιος, όμως, θα ζήσει με την πίστη του.

⁵ Και μάλιστα είναι προπετής εξαιτίας τού κρασιού, άνδρας αλαζόνας, ούτε ησυχάζει· ο οποίος πλαταίνει την ψυχή του σαν τον άδη, και είναι σαν τον θάνατο, και δεν χορταίνει, αλλά συγκεντρώνει στον εαυτό του όλα τα έθνη, και πιάνει για τον εαυτό του όλους τούς λαούς.

⁶ Όλοι αυτοί δεν θα αναλάβουν γι' αυτόν παραβολή, και κοροϊδευτική παροιμία εναντίον του; Και θα πουν: Αλλοίμονο σ' αυτόν που πληθαίνει αυτά που δεν είναι δικά του! Μέχρι πότε; Και σ' αυτόν που επιβαρύνει τον εαυτό του με παχύ πηλό!

⁷ Δεν θα σηκωθούν ξαφνικά αυτοί που σε δαγκώνουν, και θα ξεσηκωθούν αυτοί που σε τλαιπωρούν, και θα τους είσαι για διαρπαγή;

⁸ Επειδή, εσύ λαφυραγωγήσες πολλά έθνη, ολόκληρο το υπόλοιπο των λαών θα σε λαφυραγωγήσει. εξαιτίας των αιμάτων των ανθρώπων, και της αδικίας τής γης, της πόλης, και όλων αυτών που κατοικούν σ' αυτή.

⁹ Αλλοίμονο σ' αυτόν που πλεονεκτεί με κακή πλεονεξία για το σπίτι του, για να βάλει τη φωλιά του ψηλά, για να ελευθερωθεί από το χέρι τού κακού!

¹⁰ Ντροπή βουλεύθηκες στο σπίτι σου, εξολοθρεύοντας πολλούς λαούς, και αμαρτησες ενάντια στην ψυχή σου.

¹¹ Επειδή, η πέτρα από τον τοίχο θα φωνάξει δυνατά, και τα ξυλοδέματα θα του απαντήσουν.

¹² Αλλοίμονο σ' αυτόν που οικοδομεί πόλη με αίματα, και θεμελιώνει πόλη με αδικίες!

¹³ Δέστε, αυτό δεν είναι από τον Κύριο των δυνάμεων, να μοχθούν οι λαοί για τη φωτιά, και τα έθνη να αποκάμουν για τη ματαιότητα;

¹⁴ Επειδή, η γη θα είναι γεμάτη από τη γνώση τής δόξας τού Κυρίου, όπως τα νερά σκεπάζουν τη θάλασσα.

¹⁵ Αλλοίμονο σ' αυτόν που ποτίζει τον πλησίον του, σε σένα που προσφέρεις τη φιάλη σου, και επιπλέον τον μεθάς, για να θωρείς τη γύμνωσή τους!

¹⁶ Γέμισες από ντροπή αντί από δόξα· πίες κι εσύ, και ας ξεσκεπαστεί η ακροβυστία σου· το ποτήρι από το δεξί χέρι τού Κυρίου θα στραφεί σε σένα, κι επάνω στη δόξα σου θα είναι εμετός ατιμίας.

¹⁷ Επειδή, η αδικία σου προς τον Λίβανο θα σε σκεπάσει, και η φθορά των θηρίων, που τα είχε καταφοβίσει, θα φοβίσει εσένα, εξαιτίας των αιμάτων των ανθρώπων, και της αδικίας τής γης, της πόλης, και όλων αυτών που κατοικούν σ' αυτή.

¹⁸ Ποια είναι η ωφέλεια του γλυπτού, ότι ο γλύπτης του το σκάλισε; Του χωνευτή, και του

δασκάλου τού ψέματος, ότι αυτός που το κατασκεύασε έχει το θάρρος του στο έργο του, ώστε να κάνει άφωνα είδωλα;

19 Αλλοίμονο σ' αυτόν που λέει στο ξύλο: Ξύπνα· στην άφωνη πέτρα: Σήκω. Αυτό θα διδάξει; Δέστε, αυτό είναι σκεπασμένο ολόγουρο με χρυσάφι και ασήμι, και μέσα του δεν υπάρχει πνοή, καθόλου.

20 Ο Κύριος, όμως, είναι στον άγιο ναό του· σώπα μπροστά του, ολόκληρη η γη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

Η ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΟΥ ΠΡΟΦΗΤΗ ΑΒΒΑΚΟΥΜ ΣΕ ΣΙΓΙΩΝΩΘ.

2 Κύριε, άκουσα την ακοή σου, και φοβήθηκα· Κύριε, ζωοποιεί το έργο σου στη διαδρομή των ετών· στη διαδρομή των ετών, κάν' το γνωστό· μέσα στην οργή σου, θυμήσου το έλεος.

3 Ο Θεός ήρθε από τη Θαιμάν, και ο Άγιος από το βουνό Φαράν. (Διάψαλμα). Η δόξα του σκέπασε τους ουραμούς, και από την αίνεσή του ήταν γεμάτη η γη.

4 Και η λάμψη του ήταν σαν το φως· ακτίνες έβγαιναν από το χέρι του, και εκεί ήταν ο κρυψώνας τής δύναμής του.

5 Μπροστά του προπορευόταν ο θάνατος, και αστραπές έβγαιναν κάτω από τα πόδια του.

6 Στάθηκε, και μέτρησε τη γη· κοίταξε, και διέλυσε τα έθνη· και τα αιώνια βουνά συντρίφτηκαν, και οι αιώνιοι λόφοι ταπεινώθηκαν· οι δρόμοι του είναι αιώνιοι.

7 Είδα τις σκηνές τής Αιθιοπίας με θλίψη· τρόμαξαν τα παραπετάσματα της γης Μαδιάμ.

8 Μήπως οργίστηκε ο Κύριος ενάντια στους ποταμούς; Μήπως ο θυμός σου ήταν ενάντια στους ποταμούς; Ή, η οργή σου ενάντια στη θάλασσα, ώστε ανέβηκες επάνω στα άλογά σου, κι επάνω στις άμαξές σου για σωτηρία;

9 Σύρθηκε έξω το τόξο σου, καθώς ανήγγειλες με όρκο στις φυλές. (Διάψαλμα). Εσύ έσχισες τη γη σε ποταμούς.

10 Σε είδαν τα βουνά, και τρόμαξαν· ήρθε κατακλυσμός από νερά· η άβυσσος εξέπεμψε τη φωνή της, ύψωσε τα χέρια της.

11 Ο ήλιος και το φεγγάρι στάθηκαν στο κατοικητήριό τους· περπατούσαν στο φως των βελών σου, στη λάμψη τής λόγχης σου, που άστραφτε.

12 Με αγανάκτηση πέρασες μέσα από τη γη, με θυμό καταπάτησες τα έθνη.

13 Βγήκες για σωτηρία τού λαού σου, για σωτηρία τού χρισμένου σου· πάταξες τον αρχηγό τού οίκου των ασεβών, αποκάλυψες τα θεμέλια μέχρι το βάθος. (Διάψαλμα).

14 Με τις λόγχες του διαπέρασες το κεφάλι των στραταρχών του· όρμησαν σαν ανεμοστρόβιλος για να με διασκορπίσουν· η αγαλλίασή τους ήταν σαν να επρόκειτο να καταφάνε κρυφά τον φτωχό.

15 Πέρασες μέσα από τη θάλασσα μαζί με τα άλογά σου, διαμέσου σωρών από πολλά νερά.

16 Άκουσα, και συνταράχτηκαν τα εντόσθιά μου· στη φωνή τα χείλη μου έτρεμαν· η σαθρότητα μπήκε στα κόκαλά μου, και από κάτω μου πήρα τρόμο· όμως, κατά την ημέρα τής θλίψης θα αναπαυθώ, όταν ανέβει ενάντια στον λαό αυτός που πρόκειται να τον εκπορθήσει.

17 Ακόμα και αν η συκιά δεν βλαστήσει ούτε θα υπάρχει καρπός στις αμπέλους· αν ο κόπος τού ελιόδεντρου ματαιωθεί, και τα χωράφια δεν δώσουν τροφή· το κοπάδι εξολοθρευτεί από τη μάντρα, και δεν υπάρχουν βόδια στους σταύλους·

18 εγώ, όμως, θα ευφραίνομαι στον Κύριο, θα χαίρομαι στον Θεό τής σωτηρίας μου.

¹⁹ Ο Κύριος ο Θεός είναι η δύναμή μου, και θα κάνει τα πόδια μου σαν των ελαφιών· και θα με κάνει να περπατάω επάνω στους ψηλούς τόπους μου. Στον αρχιμουσικό επάνω σε Νεγινώθ.

For other languages please go to **www.wordproject.org**